

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Οδός Πατησίων αριθ. 9.

Αι συνδρομαί αποστέλλονται απ' ευθείας εις 'Αθήνας δια γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσού κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αυγούστου Μακέ : Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετά εικόνων) μετάφρασις Γαρ. 'Αννίνου, (συνέχεια). — *Fortunè Boisgobey* : ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, μετάφρασις Αισώπου, (συνέχεια). — Νικολάου 'Ιω. Σταματέλου : Η ΑΡΑΠΗΣΣΑ, διήγημα (τέλος).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προκληρωτικά

Εν 'Αθήναις φρ. 8, ταίς επαρχίαις 8,50 εν τῷ εξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15. Εν 'Ρωσσίᾳ ρούβλια 6.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ :

Ο ΜΥΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

'Εκ τῶν τοῦ ΑΝΔΡΕΣΣΕΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

(Συνέχεια)

ΕΔ'

ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΠΡΟΒΑΙΝΕΙ

'Αλλ' αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων ὁμοιάζουσι μετὰς χλοερὰς ἐκείνας τοποθεσίας ἃς διακρίνει ὁ ὀδοπῶρος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρήμου, τὰ πράσινα δένδρα, αἱ ἀφρώδεις πηγαί, πᾶσα ἡ εὐχάριστος ὄψασίς ἐξαφανίζεται ἐνόσφ πλησιάζει ἡ χλόη καθίσταται ἄμμος, τὸ μορμυρίζον ὕδωρ μεταβάλλεται εἰς χάλικας πεπυρακτωμένους· τὸ μαρτύριον τοῦτο καλεῖται ἀντικοπτρισιμὸς. Πᾶς ὀδοπῶρος τῆς ἐρήμου ὑπέστη αὐτὸ δις ἢ τρίς ἐν τῷ βίῳ του· πᾶς ἀνθρώπος ἐν τῷ βίῳ του συναντᾷ αὐτὸ ἔτι συχνότερον.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ὀδὴν τοῦ βᾶν Γκράφτ ὅτε ἐπανεῖδε τὴν 'Αντωνιέτταν. Ἡ μαρκησία ἔκρινεν αὐτὴν ἀνίατον. Ὁ Ὀλλανδὸς διὰ παντός ἀπελπισθεὶς ἐδείχθη ἐξόχως γενναῖος. Ὁμιλήσας περὶ τοῦ προσεχοῦς γάμου τῆς θυγατρὸς του ἐδήλωσεν, ὅτι ἔμελλε νὰ ἔλθῃ ἐπίτηδες ἐκ Ροττερδάμης, ὅπως τελέσῃ τοὺς γάμους μετὰ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς ἐμπροσθοῦσης εἰς τὴν περιουσίαν του καὶ ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ πρὸς αὐτὸν μετὰ πασῶν τῶν διατυπώσεων τὸν Γεράρδον Λαβερνῆ, ὅστις μετὰ ὅλην τὴν ἀνακάλυψιν εἰς ἣν αἱ ἀποκαλύψεις τῆς Βιολέττας τὰ μέγιστα τὸν καθωδήγησαν, ἔδειξε πρὸς τὸν ἔμπορον πάντα τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν φιλόστοργον ἀδρότητα τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὸν πενθερὸν ὁ γάμβρός, ὃν αὐτὸς ἐξέλεξεν.

Εἶτα, μετὰ τινὰς ἐπισκέψεις εἰς Σαιν Σὺρ, ἐπισκέψεις καταστάσας ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον βραχείας, ὁ βᾶν Γκράφτ ἐγένε-

το ἄφαντος καὶ ἐκλείσθη εἰς ἐρημικὴν τινα κατοικίαν, ἣν εἶχεν ὀρίσει αὐτῷ πρὸς διακομὴν μυστηριώδες ἄγγελμα τοῦ Γουλιέλμου.

'Αλλά, καθὰ ὦριζε τὸ νέον τοῦτο ἄγγελμα, ὁ βᾶν Γκράφτ ἐδέησε ν' ἀνακοινώσῃ ἐκ νέου πρὸς τὴν μαρκησίαν, ὅτι ὁ φίλος του βασιλεὺς Γουλιέλμος ἐπεφύλαττεν αὐτῇ νέαν ἐκπληξὴν ἀνταξίαν αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον ἔμελλε νὰ ἀφίχθῃ τὸ πολὺ μετὰ δύο ἡμέρας, ἔπρεπε δὲ αὐτῇ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς, ὥστε νὰ τὸ δεχθῇ κρυφίως καθ' οἰανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός.

Καὶ μετὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ νέου τοῦτου μυστηρίου ὁ βᾶν Γκράφτ ἀπεχαιρέτισε πρὸς μεγάλην αὐτῆς ἐκπληξὴν τὴν μαρκησίαν.

Ἐν τούτοις ὁ Γεράρδος ἔμενε κατ' ἀνάγκην εἰς Βερσαλλίας, ἐνεκὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεων καὶ παρατάξεων, καὶ τῆς ἀσυνήθους ἐν γένει κινήσεως τῆς προελθούσης ἐκ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς μουσουλμάνου πρέσβους. Παρήγγειλεν εἰς τὸν Βελαιρ νὰ μὴν διαρκῶς εἰς τὴν διάθεσιν του ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐπεδεικνύετο περιπατῶν δημοσίᾳ μετὰ τοῦ μουσικοῦ.

'Ἠλιπίζε τοιοῦτοτρόπως ν' ἀποπλανήσῃ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Λουβοᾶ, πᾶσα δὲ ἀπουσία τοῦ Βελαιρ ὑπετίθετο, ὅτι προήρχετο ἐκ ταξειδίου αὐτοῦ εἰς Παρισίους χάριν τῆς συνεργασίας του εἰς τὴν *Γαθολλίαν*. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὁ Βελαιρ εἰσῆρχετο φανερὰ καὶ ἀκωλύτως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ρακίνα καὶ ἐγευματίετο ἐν αὐτῇ ἡ οἰκία ἀντήχει ἐκ μουσικῆς, ὁ δὲ μουσουργὸς δὲν εὗρισκε πάντοτε ἐν τῷ ποιητῇ τὴν εὐκαμφίαν, ἣν τόσον εἶχε καταχρασθῆ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῆς Σταφφάρδης μελοποιῶν τοὺς στίχους τοῦ καλοῦ κάγαθου Κατινά. Ὁ Ρακίνας ὑπερήσπιζε τοὺς στίχους τοῦ ἔρωμενέστερον κατὰ τῶν τυραννικῶν ἀπαιτήσεων τῆς μελοποιίας.

'Αλλ' ὁ Βελαιρ εὐθὺς ὡς ἀνέκτα τὴν ἐλευθερίαν του ἔτρεχε πρὸς τὸν οἰκίσκον τῆς γεφύρας Μαρίας. Αἱ πολλαὶ προφυλάξεις, ἃς εἶχε λάβει ἀρχῆθεν, βαθμηδὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν. Εἰδοποιηθεὶς παρὰ

τοῦ Γεράρδου περὶ τῶν παραδόξων τρόπων τοῦ ὑπόπτου γείτονος ὁ Βελαιρ συνέστησεν εἰς τὴν Βιολέτταν νὰ μὴ φαίνεται, νὰ μὴ ψάλλῃ, νὰ μὴ ἐξεγείρῃ διατίνος θορύβου τὰς ἡχοὺς τῆς λίαν εὐήχου ἐκείνης οἰκίας.

Ταυτοχρόνως δὲ ἐπηγρύπνει καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Βιολέττα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν αὐτῶν ἐπιτήρησιν ὁ γείτων δὲν ἐφάνη ἀπρόσεκτος καὶ οὐδέποτε κατάρθρωσαν νὰ τὸν ἴδωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Γεράρδος ἐπέπληττε τὸν Βελαιρ διὰ τὴν ἀδεξιότητά του, ὁ Βελαιρ ἀπήντησε δικαίως, ὅτι κακῶς δύναται τις νὰ ἐνεδρεύσῃ, ὅτε εἶνε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἠναγκασμένος νὰ κρύπτηται, ὅτι ἡ Βιολέττα ἐκρύπτετο, ὅτι μὴ δυναμένη νὰ φανῇ εἰς τὸ παράθυρον, ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ἴδῃ τὸν γείτονα τῆς ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ. Τὸν ἤκουε μὲν εἰσερχόμενον, βαδίζοντα εἰς τὸ δωμάτιόν του, βήχοντα ἐνίοτε, ἤσθάνετο ἀνερχομένην μέχρις αὐτῆς τὴν δριμεῖαν ὄσμήν τοῦ καπνοῦ, ὃν ἐκάπνιζεν ὁ ἀγνωστος, εἰσδύουσαν ἀναμέσον τῶν δοκῶν καὶ τῶν σανίδων τοῦ πατώματος. Ἀλλὰ ταῦτα μόνον ἐγίνωσκε, τὰ δὲ τεκμήρια αὐτὰ δὲν ἦσαν πολὺ ἐκφοβιστικά, ἀν δὲν ἦσαν καὶ πολὺ καθησυχαστικά.

— Τῷ ὄντι, ἔλεγεν ὁ Γεράρδος πρὸς τὸν Βελαιρ εἰς ἓνα τῶν συχνῶν περιπάτων, οὗς ἐξετέλουν καὶ οἱ τρεῖς, ἡ μᾶλλον εἶπεν, οἱ τέσσαρες, διότι ὁ κύων Ἀμουρ παρηκολούθει πάντοτε τὸν Ἰασπίνον γρυλλίζων, δὲν πιστεύω πλέον, ὅτι ὁ γείτων ἐκεῖνος ἦτο κατάσκοπος, ἢ τοῦλάχιστον κατάσκοπος ἐντολὴν ἔχων νὰ παρακολουθῇ τὰ ἔχνημας. Ἄν ἦτο τοιοῦτος, θὰ ἐπωφελεῖτο ἤδη τῆς ἐρημίας, εἰς ἣν ἐνίοτε διατελεῖ ἡ Βιολέττα, ὅπως τὴν ἀπαγάγῃ καὶ γείνη ἄφαντος. Γνωρίζω, ὅτι μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἴδῃ, καὶ ὅτι εἰς Παρισίους ὁ ἐχθρὸς κατοικεῖ πολλὰκις παραπλεύρως τοῦ ἐχθροῦ του, ἀποχωριζόμενος ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ λεπτοῦ διαφράγματος, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ. Ὁ Λουβοᾶ ὅμως δὲν μεταχειρίζεται εἰμῆ πονηροὺς καὶ ἀποφασιστικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὸ διάφραγμα δι' αὐτούς δὲν εἶνε τεῖχος.